

Droom naar de toekomst

Wil je meer informatie over het boek of de auteur, kijk dan op www.boekenvanrina.nl, de Facebookpagina van Rina Stam of op haar Instagramaccount [@rina.stam](https://www.instagram.com/rina.stam)

Rina Stam

Droom naar de toekomst

Rode Draad Trilogie

Eerste druk, september 2023

© 2023 Rina Stam

ISBN: 978-90-832735-4-9

NUR: 340

Auteur: Rina Stam

Uitgever: Boeken van Rina

Omslag: Theresa Heetebrij-Halfmouw
www.flamingomedia.nl

Druk en bindwerk: Probook

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur/uitgever.

www.boekenvanrina.nl

“De zoektocht van Flora krijgt een plotselinge wending: door een ongeluk krijgt ze een kijkje in haar toekomst. Op een mooie manier komt het thema spiritualiteit aan bod en lees je hoe hier mee omgegaan wordt. Het is een verhaal dat voor iedereen leesbaar is en je aan het denken zet, ongeacht of je geïnteresseerd bent in dit thema of niet.” - *Heleen Ziere Lenos, proeflezer, boekreviewer en manuscripteditor*

“Ook dit boek leest weer supervlot! Rina is als schrijfster zeer sterk in het oproepen van emoties. Zoals bij de beschrijving van het leven in de Malediven heb je spontaan heimwee naar hoe het vroeger was. Toen zaten de burens inderdaad nog buiten op een warme zomeravond en werd er gekletst tot zonsondergang. Je hebt meteen al een bloedhekel aan zwager Roelof en medelijden met zus Hester. Persoonlijk stuit de ‘conversatie’ met Harmen mij tegen de borst. Het lijkt wel of alle misdaden hier vergoelijkt worden. Ondanks onze verschillende levensvisies vind ik dit een zeer onderhoudend verhaal en leef je ontzettend mee met Flora.” - *Chantal Van der Taelen, romance-auteur, proeflezer*

Eeuwige liefde,

bestaat het echt?

Of is het een droom,

een verlangen naar hemelse vreugde?

Van schrik zet ik de thermoskan met een klap op het aanrecht. Wie staat daar naast de bank? Ik loop voorzichtig de kamer in. Een warme gloed komt mij tegemoet. De ander lacht naar mij. Ik ga op de bank zitten zonder mijn blik af te wenden. Dit heb ik nog nooit meegemaakt. Wat een bijzondere gewaarwording. Het voelt hemels en vredig. Ik zie een helder licht om de staande gedaante heen. Hij of zij is niet alleen, er zweven een aantal gestalten rustig heen en weer, een soort van wiegende bewegingen.

Ik weet dat ik niet bang hoeft te zijn. De geestverschijning die voor de zwevende groep staat, is blijkbaar de woordvoerder. *Flora, jij bent nooit alleen. Wees niet bang voor eenzaamheid. Wij zijn je gidsen en zijn altijd bij je. Als je hulp nodig hebt, kun je ons een vraag stellen. Je mag alles vragen.* Deze zinnen hoor ik in mijn hoofd. Het is voor mij een bekende manier van communiceren. Zo krijg ik de boodschappen van overledenen ook door. En het is zoals ik in mijn leven als zigeunermeisje Mila contact had met de onzichtbare wereld.

In gedachten antwoord ik dat ik dankbaar ben voor hun aanwezigheid. Dit doet mij denken aan Valentina, mijn Spaanse vriendin in Nederland die ik ken van de mediumsopleiding. Zij woont haar hele volwassen leven al alleen en zegt dat ze nooit eenzaam is, omdat er altijd gidsen bij haar zijn. Nu deze groep er is, begrijp ik heel goed wat ze bedoelt. Ik heb lang geleden kennis gemaakt met mijn gids Liana. Haar voel ik de laatste tijd niet. Er is ook een groepje kabouters die af en toe verschijnen en ik lange tijd niet heb gezien. En nu zie ik een groepje gidsen dat hier speciaal voor mij is. Wat fijn!

De gedaantes geven licht en paarse bollen zweven om hen

heen. Die bollen herken ik van wat ik vaak zie als ik in bed lig voordat de slaap mij te pakken krijgt. Dan zweven witte en paarse bollen voor me langs en geven licht in het donker. In dat licht zie ik silhouetten van gezichten. Ik zou ze graag willen herkennen, helaas lukt dat nooit.

Als de gidsen vertrekken lijkt het of ze urenlang bij me zijn geweest. Hoe lang het was, weet ik niet en doet er niet toe. Hier op aarde leven wij op tijd en houden ons aan de klok. In het universum draagt niemand een horloge. Soms heb ik een voorgevoel van iets dat gaat gebeuren, een soort van toekomst voorspellen. Wanneer dat uitkomt, staat niet vast. Het kan iets zijn wat na een maand komt, maar ook pas een jaar of een paar jaar later gaat gebeuren. Tijd in de onzichtbare wereld om ons heen is niet te bevatten.

Vorige maand kreeg ik een beeld dat ik aan het schilderen was. Niet het schilderwerk dat ik nu doe: de slaapkamers een nieuw kleurtje geven. Ik was prachtige, kleurrijke schilderijen aan het maken. Terwijl ik dit zag, herinnerde ik me dat ik dit als kind ook heb gezien. Ik snapte destijds niet waarom ik mezelf met kwasten op een schildersdoek zag kliederen.

De gedachten aan de beelden over het kunstschilderen komen precies na het vertrek van mijn gidsen. Zou dit een teken zijn? Ik krijg ineens het gevoel dat ik op moet schieten met het verven van de slaapkamers. Ik wil kunstschilderspullen halen en de logeerkamer inrichten als hobbykamer om te gaan schilderen.

In de keuken schenk ik heet water uit de thermoskan in mijn theeglas. Ik hang mijn thee-ei erin, wacht even tot er een kleurtje aan het water komt en leg het ei op het theeschoteltje. Staand aan het aanrecht drink ik zo snel mogelijk. Ik krijg een enorme drang aan de slag te gaan met de slaapkamers en ze van een helderwitte, nieuwe verflaag te voorzien.

Mijn mobiel en mijn bluetooth speaker neem ik mee naar boven. Even later schalt Bløf door de ruimte. Het is mijn favoriete

band. Ik denk, dat ik zo'n tien keer met mijn zus Alieke naar een concert ben geweest. Wij zijn fans en blèren alles hard en vals mee. Dit is wat ik tijdens het verven ook doe: ik zing uit volle borst. Mijn buren zullen het niet erg vinden. Hun Spaanse muziek klinkt vaak luid vanuit hun woning de mijne binnen. De Spanjaarden zijn druk en lawaaiig en ik pas me vandaag aan hun gewoontes aan.

Het alarm gaat om acht uur. Voor mij is dit vroeg. Ik zet op een normale dag zonder afspraken geen wekker. Doordat ik enthousiast werd van de gedachte aan te gaan kunstschilderen, sta ik vandaag eerder op. Hoe sneller de slaapkamers klaar zijn, des te sneller ik hiermee kan starten.

De zon staat aan de hemel. Het is volop zomer en eigenlijk helemaal geen weer om binnen te verven. Gisteren was het of de verf al aan de kwast droogde voor ik een strek had gezet. Ik besluit na het ontbijt een uurtje of twee te klussen en daarna naar het strand te gaan. Dan ga ik vanavond weer aan de slag.

Tijdens het verven word ik steeds vrolijker. Ik klus liever dan dat ik poets. Tegenwoordig kan ik met een boormachine overweg. Diederik, de laatste man met wie ik een relatie had, heeft mij bij het inrichten van de woning voorgedaan hoe ik dat ding moet gebruiken en met zijn aanwijzingen heb ik zelf een plafonnière opgehangen. Man, wat was ik trots.

Daardoor ben ik wat overmoedig geworden. Ik had na zijn vertrek een rek om pannen aan te hangen gekocht voor naast het fornuis. Ik dacht dat ik dat rek prima zelf aan de muur kon bevestigen. Tja, dat kon ik, alleen hangt dat ding scheef. Ik heb er maar om gelachen en laat het zo. Dit heb ik toch maar mooi zelf gedaan.

Als het zweet me in de handen staat, is het tijd om te stoppen en naar Playa de Rodiles te gaan om af te koelen. Ik zet de kwasten in een pot met water en druk het deksel op het verfblik.

Het is de hoogste tijd om te ontspannen op het strand. Ik woon tenslotte niet voor niets in Spanje.

Ik pak een fles water en een bakje met snoeptomaatjes uit de koelkast en een pak maiswafels uit de kast. Dit doe ik samen met mijn mobiel, e-reader en zonnebrandcrème in de koelbox. Mijn strandlaken prop ik erbovenop. Het past allemaal net. Snel schiet ik mijn rood, roze en geel gebloemde bikini aan en trek mijn strandjurkje eroverheen. Het is oranje met groen en gele stippen. Vrolijk gekleurd ga ik op pad. Ik ben er helemaal klaar voor: klaar voor zon, zee en strandzand.

Het is vakantietijd en druk op het strand. De meeste badgasten zijn hoogstwaarschijnlijk toeristen, want het is twee uur in de middag en dat is etenstijd voor de Spanjaarden. De Spaanse families lunchen uitgebreid. Zij zullen rond vijf uur naar het strand komen, weet ik ondertussen uit ervaring.

Met mijn e-reader installeer ik mij op de handdoek en duik in het verhaal over Frieda, het derde deel van de serie van Nicci French. Ik lees graag thrillers en ben niet zo'n fan van zoetsappige verhalen. Ik houd van spanning in een verhaal. Na een paar hoofdstukken te hebben gelezen, begin ik behoorlijk te zweten. Het wordt me te warm, tijd om het water in te gaan.

Mijn e-reader stop ik in de koelbox en ik sta op. De zon brandt op mijn lichaam, de wind streelt zachtjes over mijn lijf, een enkele meeuw schreeuwt om aandacht en ik hoor verschillende talen om mij heen. Wat houd ik hier toch van. Niets is fijner dan een zilte zomerdag op het strand. Ik loop langs zonnebadende mensen en een aantal lege handdoeken.

'Hé Flora.' Ik herken de stem en kijk om.

'Hoi, ga je mee? Ik wilde net gaan afkoelen.' Shit, waarom zeg ik dat nou. Ik wilde dit helemaal niet vragen.

'Goed idee, het wordt nu wel erg heet.' Hij staat op en samen lopen we het strand over richting het water.

Ik kan mezelf wel voor mijn kop slaan. Wat moet ik met die vreemde knakker? Ik wil helemaal geen aandacht geven aan een man, laat staan aandacht krijgen van een man. En wat doe ik? Ik vraag of hij mee gaat de zee in. Lekker bezig, Flora.

NAWOORD

Het schrijven van 'Droom naar de toekomst' was voor mij het meest bijzondere proces van de drie delen van de Rode Draad Trilogie over het leven van Flora.

Ik ben bekend met het fenomeen gidsen en maakte jaren geleden tijdens een reïncarnatiesessie kennis met mijn gids Liana. Sinds ik mijn woning in Frankrijk heb, is er een groep gidsen om mij heen. Ze zweven door het huis, dansen om de vijver, reizen met me mee en bij lezingen zitten ze achterin de zaal. Ik woon alleen, maar ben nooit alleen.

Voordat ik aan dit derde deel begon, kreeg ik op een ochtend bezoek. Het was gids Harmen die bij mijn bed verscheen. Precies zoals ik het beschreef in dit verhaal, verscheen hij in de slaapkamer.

Gids Harmen vertelde me dat wij dit laatste boek samen gingen schrijven. Ik had bedacht dat Flora in dit boek haar toekomstige leven zou zien. Dit was niet alles wat ik zou gaan schrijven, vertelde Harmen. In dit verhaal 'moest' verteld worden over het hiernamaals, dat mensen niet bang hoeven te zijn voor de dood en zeker niet voor een hel, want die bestaat niet. Hij zou via mij vertellen over het leven na de dood.

Wat in dit verhaal hierover beschreven is, is niet mijn fantasie, maar een automatisch schrift, aangestuurd door gids Harmen. Of het de waarheid is ... dat weten wij pas als we zelf zijn overgegaan.

Ik hoop dat je hebt genoten van het verhaal,

Liefs Rina

Dans door het verleden deel 1 Rode Draad Trilogie

Auteur: Rina Stam
Uitgever: Boeken van Rina

ISBN: 978-90-832735-2-5
NUR: 350

Wanneer gitaarmuziek klinkt, danst Mila de sterren van de hemel en verdwijnen haar diepste geheimen, die te heftig zijn om met iemand te delen, naar de achtergrond. In haar veelbewogen leven, met een schrijnend, diep verlangen naar een verdwenen liefde, helpen bovennatuurlijke krachten haar te overleven. Als eindelijk het tij keert en het leven Mila toelicht, gaat haar geluk in vlammen op. Is hier de rode draad van Flora gesponnen?

Dit boek is het eerste deel van de Rode Draad Trilogie: het verhaal van Flora over haar relaties, haar verdiepend contact met de onzichtbare wereld om ons heen en haar zoektocht naar zichzelf.

“Een verhaal over onmacht, liefde en bovendien is ‘Dans door het verleden’ loeispannend verteld. De roman blinkt uit in een vlotte vertelstijl, het hoofdpersonage en haar gedachtewereld en de rake historische setting. Het werkt toe naar een gruwelijke climax, vol met wrange pijnlijkeheid, waarna je met een zucht wilt wachten op het volgende deel.”

- Jules Hoenderop, auteur en proeflezer

“Al na het lezen van de eerste bladzijdes ben je meegenomen, terug in de tijd in de sfeer van Mila’s leven. De toegankelijke schrijfstijl (vergelijkbaar met Nora Roberts) maakt dit boek fijn om te lezen. Omschrijvingen van situaties en hersenspinsels van Mila brengen haar tot leven. Het misbruik wat ze ervaart wordt zo beschreven, dat je de pijn en het verdriet van Mila voelt. Als transformatiecoach sprak dit boek me enorm aan.”

- *Renate van der Kwast, coachpraktijk Onyx*

“Hoewel dit boek confronterende en pijnlijke thema's heeft, is het geen tranentrekker geworden door de bijzondere uitwerking. Naast intense scènes is er ook plaats voor vrolijke of hoopvolle momenten, wat zorgt voor een mooi evenwicht. De vlotte schrijfstijl en een snuifje spanning maakt dat ik door de bladzijden heen vlieg. Het aangrijpende avontuur krijgt een extra dimensie door de connectie van Mila met wat niet zichtbaar is. Dans door het verleden gaat over jezelf kunnen en mogen zijn in alle omstandigheden. Ondanks Mila haar afgrijselijke verleden is er altijd verandering mogelijk en is liefde het antwoord op haat. Elke dag brengt een nieuwe kans en al lijkt dit niet altijd zo, je hebt altijd een keuze is de boodschap die me zal bijblijven.

- *Fany Van Hemelen, recensent Boekinkt!!*

“Vanaf de eerste bladzijde grijpt het verhaal je bij de strot door wat Mila allemaal meemaakt en over zich heen krijgt. In haar wereld wordt niet over problemen gepraat, maar worden ze doodgezwegen. Mila leert al vroeg tegenslagen te incasseren, mee te bewegen met wat er op haar pad komt en wordt hier sterker door. Rina heeft een prettige boeiende schrijfstijl waardoor Mila’s emoties intens binnenkomen. Ze heeft op een aandoenlijke manier autobiografische elementen verweven in het verhaal, iets waar de lezer in het laatste hoofdstuk, dat over Flora gaat, achter komt.” - *Joke Zwier, recensent boeken-cast*

Duik in het heden

deel 2 Rode Draad Trilogie

Auteur: Rina Stam
Uitgever: Boeken van Rina

ISBN: 978-90-832735-3-2
NUR: 340

Flora vraagt zich al jaren af wanneer haar prins op het witte paard komt. Na haar scheiding was er geen man die bleef en ze is nog steeds alleen, waar ze schoon genoeg van heeft. Wanneer ze beseft dat het mislukken van de relaties aan haarzelf ligt, gaat ze op zoek naar inzichten.

Heeft ze bindingsangst of verlatingsangst? Of heeft ze een relatieverslaving? Ze probeert antwoorden te krijgen door te duiken in de verhalen van haar dagboeken en in de fotoalbums van vroeger.

Flora gaat terug naar haar kern. Door haar transformatieproces kan het ze het verleden loslaten en loskomen van blokkades en onverwerkte gebeurtenissen uit haar jeugd. Wanneer ze Diederik tegenkomt, is ze ervan overtuigd dat dit een gezonde relatie wordt en ze stort zich opnieuw vol overgave op het liefdespad.

Dit boek is het tweede deel van de Rode Draad Trilogie. Het verhaal van Flora laat zien dat je als mens enorm krachtig bent en trauma's kunt overwinnen als je begrijpt waar deze vandaan komen. Door het volgen van je intuïtie ontdek je het levenspad dat voor je klaarligt, waardoor dromen werkelijkheid worden en je een vrijer, gelukkiger en lichter leven krijgt

Door de vlotte en plezierige schrijfstijl neemt Rina me mee in het veranderproces van Flora, dat net zoals in het dagelijkse leven van jou en mij niet zonder slag of stoot verloopt. In ‘Duik in het heden’ houdt Flora zichzelf een spiegel voor. Een van de mooie boodschappen in dit verhaal is dat wanneer je wilt veranderen, het noodzakelijk is dat je je confronteert met je eigen gedrag.”

- *Boek2Musch*

“Dit boek leest weer heel vlot en is alweder herkenbaar.”

- *Ilse Bleuzé, proeflezer*

“Je leeft mee met Flora en haar foute keuzes en verkeerde redenen om in een relatie te blijven hangen. Ik denk dat elke vrouw zich hier wel in herkent. Je kwijlt mee over Diederik, maar wil nadien tegen Flora roepen dat ze maar snel uit die relatie moet stappen! Het einde maakt me wel vreselijk nieuwsgierig naar het vervolg.”

- *Chantal Van der Taelen, romance-auteur, proeflezer*

“In die relaties heeft Flora zich compleet aangepast. Maar wie is zij zelf? In die zoektocht duikt ze in haar dagboeken en krijgt zo een beeld van hoe ze zich gedroeg en besluit dit niet meer te willen. Met behulp van haar spirituele kant probeert ze te varen op wat haar ingegeven wordt. Hierbij kiest ze voor zichzelf en dit brengt haar uiteindelijk vrijheid. Rina omschrijft op een pakkende, spannende en humoristische manier over spiritualiteit, waardoor deze onderwerpen niet zweverig worden. Wat me bij is gebleven uit dit boek is: blij dicht bij jezelf, je onderbewustzijn vertelt wat goed voor je is.”

- *Heleen Ziere Lenos, boekreviewer en manuscripteditor*

Welke dag is het vandaag?

Auteur: Rina Stam
Uitgever: Boeken van Rina

ISBN: 978-90-9035891-8
NUR: 402

Is dementie erfelijk? Is Francis na moeder en grootmoeder aan de beurt? Francis wil zelfstandig blijven wonen en probeert haar angsten en vergeetachtigheid te verbergen. Helaas lukt dit steeds minder doordat de dementie haar meer en meer te pakken krijgt. Het levert angstige en verdrietige momenten op. En dat niet alleen. Tot grote hilariteit van haar puberende kleinkinderen leiden haar ongeremde emoties tot beschamende uitspraken. Uiteindelijk komt het onvermijdelijke: ze moet weg uit haar vertrouwde en geliefde omgeving.

Wanneer Francis te ziek wordt om te vertellen wat er allemaal in haar hoofd omgaat, vertelt dochter Stella verder over het aftakelingsproces van haar moeder.

Een op waarheid gebaseerd verhaal: aangrijpend met een vleugje humor.

“Prachtboek, met veel leuke, herkenbare, emotionele, grappige momenten. Ik denk met liefde, zoals veel collega’s, terug aan je moeder. Het was een waar genoegen om haar te mogen verzorgen verplegen.”

- *Erik Flierman, ziekenverzorgende De Schiphorst*

“Wat heb je een geweldig mooi boek geschreven! Dit weekend heb ik het bijna achter elkaar uitgelezen en ik heb af en toe ook gewoon hardop gelachen. Voor mij heel herkenbaar. Je bent dicht bij de waarheid gebleven.” - *Arend Halfmouw*

“Het verhaal leest heel fijn, makkelijk en snel. De hoofdpersonen komen echt tot leven en ik wilde echt doorlezen. Ontroerend en aangrijpend om te lezen hoe je moeder het dementieproces zelf heeft ervaren. Ik heb genoten van het lezen en kijk uit naar je nieuwe projecten.” - *Jenice*

“In de rust van de vakantie het boek in één keer uitgelezen, mijn complimenten. Bijzonder, hoe je mij ook in het hoofd van mijn moeder laat kijken.” - *Domenico*

“Prachtig, de herinnering aan je moeder kwam weer bij mij naar boven. Precies zoals ik haar kende, lees ik alles terug. En stiekem had ik op het einde van je verhaal ook vochtige ogen door de manier hoe je het omschrijft. Een groot compliment. Je mag trots op zijn op het boek en dat zal je moeder ook zijn.”
- *Marieke Punt, persoonlijk begeleider, De Schiphorst*

